

Οχι . Στα θηρεία δεν μιλούνυ.
 Αποτραβηχτηκε λοιπον , τραβηξε σε μια παραμερη
 γωνια και βυθιστηκε στις σκεψεις του.
 Σαν αδρανη περασε απο το νου του ολη η προ-
 ηγουμενη του ζωη. Θυμηθηκε που μικρον ακομα
 οι γονεις του τον στείλανε να ξενοδουλευει, θυμη-
 θηκε τον αδικο χροο του πατερα του στον πολεμο,
 χροο που σταθηκε η κυριωτερη απορρητησ δημερινης
 του καταντιας. Θυμηθηκε το θανατο της μαμας του ;
 της καλης του Μαρνας, που πεθανε τρεις μηνες υστε-
 ρα απο το θανατο του πατερα, του, -απο τη λυπη της
 ιδος. Και σαν κανονιες βροντησαν στα φτια του, τα
 τελευταια της λογιας. Παιδι μου ναδς τιμιος κι, ε
 εργατικος αν θελεις ναχεις καλα υστερινα.
 Καθμενη μου Μανα σκεφτηκε. Και τιμιος ειμαι και
 εργατικος. Μα οι ανθρωποι ει και κακοι και μιδουν
 ενα σαν το βλεπουν να προσδευη και θελουν παντα
 το κακο του. Μιδουν το ΚΑΛΟ και θελουν το ΚΑΚΟ.
 Ωναι, γιατι να χαιρομαστε στο κακο και να δυκοφα-
 ντουμς τους αλλους . Κα γιατι να μιδουμεν.
 Μα οχι εγω δεν μιδω κανενα . Εγω αγαπω ολους.
 Μονο λυπουμαι τους ισχυρους που τιμωρουν αδικα
 και επιβαλλουν το κακο και παινευω τους ανισχυρους
 που εγω εχουν δικαιο και ει ναι καλυτ τιμωρουντα.
 Μα δικυσε ω ανισχυρε το κεφαλι μπρος στον ισχυρο και
 περ φρονα τον. Μη δι καταλογηθης με δικα ο λογια
 και ορθα. Οσο πιο ορθα ει ναι τοσο πιο ματιαα.
 Η καλυτρου απνατηση στα χερια σου ει ναι η περιφρο-
 νηση. Και τοτε το μεν δικο σου δωμα ει ναι περη-
 ταπεινωμενο μα η ψυχη σου ει ναι περηφανη ενω το
 αντιθετο ο για του αλλους. Το δωμα τους ει ναι περη-
 φανο μα η ψυχη τους ει ναι ταπεινωμενη.
 Με αυτες τες σκεψεις σηκωθηκε ετοθρασε τα ρουχα
 του και ηταν ετοιμος να φυγη.
 Ναι να φυγη. Να βρη αλλου πο τυχη του.
 Με την ωρα που ηταν ετοιμος να βγη στο δρομο μια
 σκεψη του ηθεσ αποτομα στο κεφαλι. Στραφηκε πιδω
 πηρε μια κολλα χαρτι και με τα κατδουβελλικα του
 χαραξε αυτα τα λιγα .
 Κυρια μου, , T

Την ωρα που ημουν ημουν ετοιμενα βγω
 απο το οπιτι εδεν θυμηθηκα. και επειδη πιθανο να
 μη σε ξαναδω σκεφτηκα πως ειχα χρεος να δου πω γι
~~την α ακουη...~~